

fuldste Maade at bekæmpe Arbejdsløsheden paa vilde være at skabe gode og ligelige Forhold for det private Erhvervsliv. Under de foreliggende politiske Forhold havde de Konservative imidlertid ment at maatte medvirke til at bringe det bedst mulige ud af Lovforslaget, selv om dette kunde kritiseres paa det ene og det andet Omraade, og derved søge at raade Bod paa det frygtelige Samfundsonde, som Arbejdsløsheden er; dog havde de maattet kræve Loven *tidsbegrænset*, saa at den fik Forsøgets Karakter.

Hvad særlig *Ungdomsforanstaltninger* angaar, vilde de Konservative finde det langt simplere, billigere og bedre at bekæmpe Lediggangen blandt de unge ved at lægge *Værnepligten* paa alle unge vaabendygtige Mænds Skuldre; men da denne Vej ikke syntes farbar og heller ikke Tanken om Indførelse af *arbejdspligtig Tjeneste*, kunde Partiet tiltræde Lovforslaget i den ændrede Skikkelse, hvortil ogsaa bidrog, at konservativ Kritik havde givet Resultater ved Lovforslagets Udarbejdelse, bl. a. gennem Centralisering af Lovens Administration, Adskillelse af de to Kategorier unge og langvarigt arbejdsløse og Bestemmelsen om Udsættelse af Arbejderne paa Tidspunkter, hvor Landbrugets Krav paa Arbejdskraft er særlig stærkt (jfr. § 12, sidste Stykke). De Konservative havde dog store Betænkeligheder ved, at Arbejdsvederlaget var sat saa højt, at man kunde blive udsat for, at de unge vilde foretrække de paatænkte Arbejdskursus fremfor Arbejde inden for Erhvervene, og specielt, at den inden for Landbruget raadende Mangel paa ung Arbejdskraft skulde blive værre.

Venstre fandt Hovedaarsagen til den Arbejdsløshed, hvis Følger traadte stedse stærkere frem, i »de indsnævrede Rammer, som Regeringen igennem sin økonomiske Planøkonomi presser dansk Erhvervsliv ind i, og som medfører en skiftevis Forhøjelse af Lønninger og Leveomkostninger«; denne Indsnævring og Baandlæggelse af Erhvervslivets Bevægelsesfrihed fremmedes yderligere igennem »snævre og ensidige Organisationsaftaler, som ikke tager tilstrækkeligt Hensyn til den unge og fysisk utrænede Arbejdskraft«. Mindretallet havde set det som en Hovedopgave at faa standset ny Tilgang af unge arbejdsløse, og selv om Forslaget ikke anviste en rationel Bekæmpelse af Arbejdsløsheden, havde Mindretallet været villigt til at gaa ind i en Forhandling med det Formaal at skaffe Arbejde af den i Forslaget omhandlede Art, naar dette kunde ske paa en rimelig og forstandig Maade.

Om de af *Venstre* stillede *Ændringsforslag* se foran ved §§ 1, 2, 6, 8, 9, 10, 11, 12 og 15. Da disse *Ændringsforslag* forkastedes, stemte *Venstre* imod Lovforslaget.